

Nu Poetin Venezuela en Iran op zijn netvlies heeft, nadert misschien eindelijk vrede voor Oekraïne

Posted on 15 januari 2026 by Arnout Nuijt

Terwijl de aandacht van de wereld op dit moment uitgaat naar de gebeurtenissen in Iran, Venezuela en naar eventuele verdere acties van president Donald Trump, gaat de Oekraïne-oorlog onverminderd door. Daar is ondanks enige ontwikkelingen in de vredesbesprekingen – of juist daarom – sprake van verdere escalatie aan beide zijden. Terwijl de Russen langzaam maar zeker en tegen hoge kosten terrein blijven winnen in de Donbas-regio, onttaardt de strijd verder in een steeds fellere raket- en droneoorlog, waarbij beide partijen elkaars energie-infrastructuur proberen te ontregelen. Maar intussen kantelt de geopolitieke situatie en verliest Rusland bondgenoten. Wellicht ontstaat er een uitgelezen kans voor vrede.

Aan het front gaat de strijd onverdroten door. De Oekraïners hebben dan wel met succes de Russen verdreven uit het meer noordelijk gelegen plaatsje Kupiansk, ze hebben daarentegen de vesting Siversk na vier jaar strijd moeten ontruimen. Ook de stadjes Pokrovsk en Myrnodgrad, waar de afgelopen maanden zwaar om is

gevochten, lijken definitief verloren te gaan aan de Russen.

De tactiek van langzaam terugtrekken en tegelijkertijd de Russen zoveel mogelijk verliezen toebrengen, mag dan lijken te werken, de keerzijde is natuurlijk dat het uiterst onwaarschijnlijk is dat Oekraïne eenmaal verloren grondgebied ooit terug zal krijgen. De Russen blijven bovendien langs het totale front druk uitoefenen, terwijl door de hoge verliezen aan mensenlevens beide kampen meer en meer gebruik moeten maken van buitenlandse strijders.

Enorme verdedigingslinies

Het volgende doel van de Russen is mogelijk het logistiek knooppunt Kostjantynivka. Als dat valt dan is het een kwestie van tijd tot de industriestadjes Slovjansk en Kramatorsk – omgebouwd tot forse vestingen – onder vuur komen te liggen. Vallen die twee stadjes uiteindelijk ook, dan is de Russische verovering van de Donbas een feit.

Is Oekraïne dan verloren? Nee, beslist niet. Enorme verdedigingslinies zijn intussen aangelegd tientallen kilometers achter het front en die zullen een volgende stormloop van de Russen moeten opvangen – als die er ooit komt.

Want een wapenstilstand of vrede behoort natuurlijk nog altijd tot de mogelijkheden. De Amerikaanse president geeft dan wel openlijk aan niet meer zo te spreken te zijn over zijn Russische tegenvoeter, maar stelde zondag ook dat er vooruitgang in de besprekingen wordt geboekt. Naar verwachting zullen Trump en Volodymyr Zelensky volgende week tijdens het World Economic Forum (WEF) in Davos een akkoord tekenen voor tien jaar lang Amerikaanse economische steun aan Oekraïne ter waarde van 800 miljard dollar. Dan moeten ook de veiligheidsgaranties voor het land worden beklonken.

Europese leiders tonen zich optimistisch en presenteerden vorige week vol trots plannen om – zodra de vrede is gesloten – troepen te sturen naar Oekraïne. Groot Brittannië en Frankrijk zeggen in dat verband elk een zogenaamde militaire hub te willen aanleggen in Oekraïne (vroeger zouden we zeggen een garnizoen of basis), waar zich tevens lokale wapenproductie zou moeten concentreren. Natuurlijk wijzen de Russen de komst van deze garantie-troepen uit NAVO-landen af. Het idee dat er straks westerse militaire hubs binnen Oekraïne komen te liggen is immers één van de beweegredenen waarom Vladimir Poetin de oorlog is begonnen.

De vraag rijst dus of dit vredesplan überhaupt kans van slagen heeft. Maar deze toezeggingen zijn tot nu toe de duidelijkste veiligheidsgaranties die westerse bondgenoten Oekraïne hebben geboden. Intussen gaat de Europese militaire steun aan Oekraïne echter gewoon door. Zo kondigde de Britse regering aan om speciaal voor Kiev een nieuw type ballistische raket te ontwikkelen die Moskou zou moeten kunnen bereiken. Het Duitse bedrijf Rheinmetall meldde dat het binnenkort de eerste exemplaren (onderdeel van een enorme order, gefinancierd door de Bondsrepubliek) van één van 's werelds meest geavanceerde infanteriegevechtsvoertuigen aan Oekraïne zal afleveren. Het gaat daarbij om de KF41 Lynx, een model dat ook in de race is om het befaamde M2A3 Bradley gevechtsvoertuig van de VS te vervangen.

Nieuwe kabinetschef

Inmiddels ontwikkelt de rakettenoorlog zich verder. De Russen hebben een hypersonische Oresjnik-raket ingezet tegen de enorme oefenterreinen en wapenplaatsen rond de Oekraïense stad Lviv aan de Poolse grens. De raket is zo snel dat hij niet te onderscheppen is, maar uit de brokstukken bleek dat er ook zeer gedateerde onderdelen in zouden zitten, wat het wapen dus helemaal niet zo modern maakt. De veelgeprezen Oekraïense FP-5 Flamingo, waarvan er nu zo'n honderd zouden zijn afgeschoten, kampt intussen nog met wat kinderziektes. Helaas wordt – volgens *The Wall Street Journal* – het bedrijf dat de raket heeft ontwikkeld genoemd bij de corruptieonderzoeken die op dit moment in Kiev worden uitgevoerd.

Dat onderzoek heeft eerder een aantal politici de kop gekost, onder wie Zelensky's machtige rechterhand Yermak. De Oekraïense president benoemde vorige week luitenant-generaal Boedanov, het hoofd van de militaire inlichtingendienst, tot zijn nieuwe kabinetschef. Die ontpopte zich onmiddellijk als één van de belangrijkste onderhandelaars van het Oekraïense team tijdens de gesprekken in Parijs vorige week. Wat zit er achter de benoeming van deze razend effectieve inlichtingenofficier?

Boedanov, die vanwege zijn spectaculaire inlichtingenoperaties populairder zou zijn dan zijn president zelf, zou volgens waarnemers het vertrouwen in het presidentschap kunnen versterken als de vrede pijnlijke concessies van Oekraïne gaat vereisen. Bijkomend voordeel is dat nu Zelensky zich op moet maken voor nieuwe presidentsverkiezingen, de president met de toevoeging van Boedanov aan

zijn directe staf een potentiële rivaal dichtbij zich kan houden. Maar niemand kan op dit moment om Boedanov heen. Hij is de spil in de Oekraïense contacten met zowel Rusland – onder meer vanwege het coördineren van gevangenenruil – als met de CIA en het Pentagon.

Ook luitenant-generaal Malioek, die van de civiele Oekraïense veiligheidsdienst SBU een top organisatie heeft gemaakt die zeer opmerkelijke operaties achter vijandelijke linies heeft uitgevoerd, krijgt een andere functie – naar verluidt vanwege zijn aanvankelijke weigering om de corruptieonderzoeken te steunen. Reken – met Zelensky en Boedanov samen in het regeringspaleis – in ieder geval op strakker toezicht op de omvangrijke SBU. Of is er wellicht steviger aansturing nodig op de Oekraïense samenleving in brede zin als er straks een lastig te verkroppen vrede in goede banen moet worden geleid?

De Europese Commissie praat intussen, net als regeringsleiders Giorgia Meloni en Emmanuel Macron, openlijk over het aangaan van een direct gesprek met Poetin. Niet uit te sluiten valt dat Poetin op zijn beurt de bui ziet hangen, met de keiharde val van zijn Latijns-Amerikaanse bondgenoot Nicolás Maduro vers in het geheugen en de naderende ineenstorting van het regime in Iran op zijn netvlies. In dat licht is er recent nog nooit zo'n heldere *window of opportunity* voor vrede geweest. Poetin kan nu nog de dans ontspringen en zijn bewind laten overleven door juist nu vrede te sluiten.

Eindstrijd

Doet hij dat niet dan loopt zijn regering een grote kans om, van vrienden verstoken, met straks mogelijk een vijandig Iran in het zuiden, met minder oliegeld te besteden dan ooit en met aanhoudende en vernederende Oekraïense raket- en droneaanvallen rond Moskou, op korte termijn een eindstrijd in te gaan.

Concessies over en weer zijn altijd mogelijk. De Europese garantie-troepen kunnen zich als alternatief ook opstellen in Polen en Roemenië, waar al militaire hubs voor hulp aan Oekraïne bestaan. Daar kunnen ze dan klaarstaan om – met Amerikaanse *back-up* en inlichtingen – het land binnen te trekken, dat wil zeggen, alleen als Rusland weer aan zou vallen. Want we zeiden dat al eerder: [alleen een zwaarbewapend en neutraal Oekraïne](#), zonder NAVO-troepen onder welke vlag dan ook, biedt een stabiele uitweg naar duurzame vrede.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee, ook in het nieuwe jaar? [Doneren kan zo.](#) **Hartelijk dank!**